

om, at der kunde tilvejebringes Enighed; men som det vil være i alles Erindring, tilvejebragtes den ikke. Lovforslaget kom ikke til eneste Behandling i Folketinget, og der blev altsaa intet færdigt. Nu har Spørgsmaalet stillet sig saaledes, om der paa de Punkter, hvor der var Uoverensstemmelser mellem Forslaget, saaledes som det vedtoges af Landstinget den 1ste April i Fjor, og saaledes som det var vedtaget tidligere af Folketinget, var nogen Mulighed for fra Landstingets Side at gøre yderligere Indrømmelser, der kunde haabes at være af den Art, at en Gennemførelse blev mulig. Med dette Maal for Øje har Udvalget for sit Vedkommende arbejdet og er derved kommet til at stille forskellige Forslag, som Udvalget altsaa er enig om, og som gaa ud paa Forandringer i det, Landstinget vedtog i Fjor den 1ste April. De kræve derfor nogen nærmere Forklaring fra min Side.

Det ene Punkt er, at vi foreslaa optaget i Lovforslaget en Bestemmelse om Frihed fra et vist Tidspunkt paa Dagen, nemlig fra Kl. 12, paa Grundlovsdagen. Der var i Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget i Folketinget, dels en Paragraf herom, dels en lignende Paragraf om Lutning af Butikker og Fabrikker paa Valgdagene, kortelig udtrykt — Folketingsvalgdagene og de Dage, hvor almindelige Valgmandsvalg finde Sted til Landstinget, — og endelig en tredje Paragraf, som gik ud paa i betydeligt større Omfang, end Lov af 7de April 1876 hjemler, at tilstede offentlige Forsamlinger og Forlystelser, saaledes navnlig at de kunde tilstedes, naar de ikke forstyrrede Gudstjenesten. Disse tre Paragraffer udstemte Landstinget i Fjor den 1ste April, og Udvalget er gaaet ud fra, at de Betragtninger, i Kraft af hvilke det gjorde dette, for de to Paragraffers Vedkommende var af den Bestaenhed, at der vedblivende ikke fra Landstingets Side kunde være Tale om at optage dem, nemlig hverken den Paragraf, som handlede om Frihed paa Valgdagene, eller den Paragraf, som gik ud paa at udvide Udgangen til Forsamlinger og Forlystelser paa Helligdage og indskrænke de Bestemmelser og Begrænsninger, som i den Henseende findes i Lov af 7de April 1876.

Men ikke saa ubetinget mente man at burde afvise Tanken om at optage Bestemmelsen om Grundlovsdagen, i det man i hvert Tilfælde kunde erkende, at man ved Bestemmelsen herom i Grunden ikke afveg fra, hvad der var saa at sige gaaet ind som Bane i Befolkningen for en meget stor Del, og at man, ved at give denne Bane Lovskraft og gøre den bindende, i Grunden altsaa ikke

skabte noget nyt, ikke skabte noget, der i Virkeligheden paa generende Maade greb ind i Friheden for Arbejderne. Det vigtigste Hensyn, som i Landstinget blev anført imod Bestemmelsen i Fjor, staar jo ganske vist ved Magt endnu, nemlig at det er lidet passende at vedtage en Bestemmelse herom, selv om man ikke har saa meget imod den i Realiteten, i en Lov, der angiver sin Begrænsning og sit Indhold som „Tillæg til og Forandring i Lov af 7de April 1876 om den offentlige Fred paa Folketikkens Helligdage“, thi Grundlovsdagen er jo ikke en Folketikkens Helligdage, og det kan se stødende ud, naar der falder en Bestemmelse ned indenfor disse Grænser om en Dag, som ikke hører under Omraadet. Det er jo imidlertid klart, at et formelt Hensyn aabenbart ikke kan være nogen Hindring for i alt Fald at vedtage Bestemmelserne om Frihed paa Grundlovsdagen, naar man ellers mente, at den er acceptabel i særskilt Lov. Men at stille Forandring om, at den skulde vedtages paa en særskilt Lov, som udkom samtidig med denne, synes at være en vel stærk Hængen i Former, naar man dog kunde afværge det stødende i at finde Bestemmelser i denne Lov ved en Forandring i dens Titel, saa det ikke paa nogen Maade stod, som om den Tanke skulde indsmugles, at Grundlovsdagen er en af Folketikkens Helligdage, men saaledes, at det gjøres klart, at Lovforslaget kommer til, foruden at omhandle den offentlige Fred paa Folketikkens Helligdage, tillige at indeholde Bestemmelser om den offentlige Fred paa Grundlovsdagen. Idet Udvalget blev enig om at foreslaa en Bestemmelse om Overførelsen af de to Paragraffer i Lovforslaget, nemlig § 1 vedkommende Butikslutning og § 3 vedkommende Arbejds Ophør paa Fabrikker og fabrikmæssig drevne Arbejdssteder, paa Grundlovsdagen fra Kl. 12 Middag, saa mente man at have afværget det stødende i Forbindelsen paa tilstrækkelig Maade ved samtidig at foreslaa en Forandring i Titelen derhen, at den kommer til at lyde: „Lov om den offentlige Fred paa Folketikkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen“, hvorved for Resten atter en Forandring i § 1 af redaktionel Natur bliver nødvendig, hvilken er givet i Ændringsforslag Nr. 2. Den Tvivl, hvis der er Tvivl, som kunde fremkomme ved en saadan Forandring af Titelen, nemlig at Loven nu skulde indeholde udtømmende Bestemmelser om den offentlige Fred paa Folketikkens Helligdage, idet den ikke mere betegner sig som „Tillæg til og Forandring i“ og ikke godt kunde det af udvortes redaktionelle Hensyn, kan jo